

[Tesdaorpf.]

men —, og den pris, man måtte have betalt, skulle enten være i form af dyrere brød eller dyrere skat.

Der er en grund til til at gennemføre denne lov, og det er, at kornpriser i det hele taget har en tilbøjelighed til mere end andre varers priser at være udsat for meget stort udsving og større, end man i almindelighed ser på de andre varer, landbruget sælger.

Derfor synes jeg, at man trods de betænkeligheder, man kan have, må anbefale, at regeringen på denne måde får en mulighed for en bremse for den økonomiske udvikling og prisudviklingen, som jeg forstår at regeringen direkte gerne vil have, fordi man lever i en verden, hvor man endnu ikke ved, hvor det bærer hen med prisudviklingen. Så er det rimeligt, at man overfor en vare som korn, der viser tilbøjelighed til så store udsving, på den måde bibeholder en bremse, som man kan bruge, hvis det skulle være nødvendigt. Hvis det ikke til juni er nødvendigt, kan jo lovforslaget simpelthen bortfalde derigennem, at landbrugsministeren ikke benytter den. Foruden den saglige begrundelse, som jeg forstår regeringen har derfor, er der den politiske begrundelse, som regeringen i allerhøjeste grad må have overfor oppositionen, således som sagerne ligger, og som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup heller ikke kan være ukendt med. Jeg sagde før, og jeg vil gerne understrege nu, at jeg synes, der er grund til for oppositionen på baggrund af den debat, som blev ført i går, bl. a. af det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at lægge mærke til, at gennem dette kornlovsforslag kommer landbruget stadig til at give et stort bidrag til de fælles økonomiske byrder, som skal bæres. Det bør oppositionen lægge mærke til, når man kritiserer, bl. a. at bindingerne ikke bliver forlænget. Det er noget, man ikke skal glemme, heller ikke oppositionen.

Ud fra disse begrundelser synes jeg, det vil være rimeligt, om også det ærede medlem hr. Hans Pinstrup erkender det fornuftige i, at også landbruget holder sig det for øje.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg takker landbrugsministeren for hans velvillige svar på de bemærkninger, jeg fremsatte vedrørende lovforslaget. Jeg tror, vi kan blive enige om en række af de spørgsmål af saglig art, som har været fremme under drøftelsen i dag.

Jeg har et par bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Det ærede medlem talte her så udpræget som

organisationsmand, og det er naturligvis hans ret. Jeg tror ikke, det er særlig ønskeligt, at rigsdagsmænd føler sig i altfor høj grad som repræsentanter for et erhverv. Når spørgsmål, der har samfundsmæssig interesse, drøftes, tror jeg, det vil være sundest, om rigsdagsmænd føler sig som samfundsrepræsentanter og ikke først og fremmest som organisationsrepræsentanter, men det er nu en sag for sig. Det er det ærede medlems ret at tale her ud fra et ensidigt, udpræget organisations synspunkt. Om det ærede medlem kan gøre det på hele landbrugets vegne, stiller jeg mig tvivlende overfor. Der er jo også landbrugere i de organisationer, det ærede medlem står i spidsen for, som ikke deler hans synspunkter, som meget vel forstår, at der er samfundsmæssige hensyn at tage, som går forud for erhvervets snævraste interesser, og den gruppe af bønder, der har dette synspunkt, er nu ikke de ringeste og ikke dem, der vejer mindst, når landbrugsspørgsmål drøftes i almindelighed.

Da nu det ærede medlem ser på tingene ud fra et rent organisations- og erhvervs synspunkt, vil jeg gerne gøre ham opmærksom på, at de priser, der nu fastsættes for aflevering af brødkorn, ligger meget nær ved de priser, som man må forvente foderkorn kan købes til i det kommende høstår. Det ærede medlem er tilhænger af, at landbruget skal aflevere sit brødkorn, men det ærede medlem mener, at hvis verdensmarkedets priser på brødkorn går op, skal landbrugets priser for afleveret brødkorn følge med. Hvis der nu indtraf en uheldig hændelse ude i verden, som på samme måde, som da Koreakrigen kom, skærper indførselsmulighederne, fører til oplagring af korn og medfører en voldsom stigning i kornpriserne, som ikke har nogen som helst forbindelse iøvrigt med de økonomiske tilstande her i landet, og som heller ikke har nogen som helst indflydelse på produktionsomkostningerne ved at dyrke korn, synes det ærede medlem da, at det vil være rimeligt og rigtigt, at dansk landbrug i den anledning skal have en betydeligt højere pris for det brødkorn, som avles her i landet, og som nødvendigvis må sikres befolkningen? Yderligere vil jeg spørge det ærede medlem om dette, at man skal forpligte sig til i en given situation at betale meget høje priser, som enten vil betyde en forhøjet pris på brødet eller større skatter, egentlig stemmer med det ærede medlems synspunkt i almindelighed: at vi alle skal bidrage til at holde omkostningerne nede. I en sådan situation med udsigt til en prisstigning, som vi ikke er herre over, vil der